

РЕШЕНИЕ

№ 342

гр. София, 20.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 20.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3211** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, представлявана от Директора И. Й., срещу отказ от верификация обективиран в писмо с изх. № 02.50-6/18.03.2022 г. на Ръководителят на УО на ОП "Добро управление", в частта му с която е отказана верификация на сумата в размер на 46 232,42 лв., включена в искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021 г. по т. 1, 4 и по т. 7 от акта за сумата от 3 698,59 лв., представляваща 8% от преките неверифицирани разходи по проекта, по Административен договор BG05SFOP001-2.019-0054-C01 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма "Добро управление".

Жалбоподателят твърди, че актът, в оспорената част е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби и същият е немотивиран. Оспорват се констатациите на органа, че разходите в обжалваните части са недопустими по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, тъй като за възложените услуги не се изисква от изпълнителя да има право да упражнява туроператорска дейност, доказваща се с регистрация по Закона за туризма. Моли актът да бъде отменен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Н., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Ръководителят на УО на ОП "Добро управление" – в съдебно заседание се представява от юрк. К., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

ГДИН е бенефициент по Административен договор BG05SFOP001-2.019-0054-C01 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма "Добро управление" чрез подбор на проектни предложения с наименование по процедура № BG05SFOP001-2.019, проект с наименование „Повишаване на професионалните компетентности на надзорно- охранителния състав в местата за лишаване от свобода“

От жалбоподателя е подадено искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021 г.

На основание чл. 63 от ЗУСЕСИФ, от УО на ОПДУ е изпратено писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0054-G01-M025 от 18.01.2022 г., с което са изисквани допълнителни документи и разяснения във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане. Предоставен е срок за отговор от 7 дни.

На 28.01.2022 г. бенефициентът е представил допълнителни документи и разяснения с писмо в ИСУН № BG05SFOP001-2.019-0054-C01 -M027 и версия № 2 на финансовия отчет и искането за плащане към пакета отчетни документи.

На 09.02.2022 г. УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0054-C01-M028, с което са изисквани допълнителни документи във връзка с отчетени разходи за транспорт. Предоставен е срок за отговор от 3 дни.

На 10.02.2022 г. бенефициентът е представил допълнителните документи с писмо в ИСУН № BG05SFOP001-2.019-0054-C01-M029 и версия № 3 на финансовия отчет към пакета отчетни документи.

На 15.02.2022 г. УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0054-C01-M030, с което са изисквани допълнителни документи отново във връзка с отчетените разходи за транспорт. Предоставен е срок за отговор от 3 дни.

На 23.02.2022 г. и 28.02.2022 г. от бенефициента са представи допълнителни документи с писма в ИСУН № BG05SFOP001-2.019-0054-001-M031 и № BG05SFOP001-2.019-0054-C01- М. и версия № 4 на финансовия отчет към пакета отчетни документи.

На 08.03.2022 г. УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0054-C01-M034, с което е уведомил бенефициента за размера на включените в искането за плащане недопустими разходи и основанийето за тяхната недопустимост. Предоставен е срок за отговор от 3 дни.

На 10.03.2022 г. бенефициентът е представил становище с писмо в ИСУН № BG05SFOP001-2.019-0054-C01-M034-A001. Констатирано е, че с отговора си бенефициентът не е предоставил допълнителна обосновка и доказателства относно допустимостта на описаните в писмо № BG05SFOP001-2.019-0054-C01-M034 от 08.03.2022 г. разходи.

С писмото изх. № 02.50-6/18.03.2022 г. на Ръководителят на УО на ОП "Добро управление", в оспорената част , е отказана верификация на сумата в размер на 46 232,42 лв., включена в искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021 г. по т. 1, 4 и т. 7 от акта за сумата от 3 698,59 лв., представляваща 8% от преките неверифицирани разходи по проекта.

За да не верифицира посочените в т. 1, 4 и 7 от писмото разходи УО се е

мотивирал по следния начин:

По т. 1 – за 23 116,21 лева по РОД „Фактура [ЕГН] от 12.11.2021“, отчетен в бюджетен ред I.1.1 „Разходи за организиране и провеждане на „Специализирано обучение за служители от надзорно-охранителния състав за усъвършенстване на действия при кризисни ситуации“, съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (за хотелски услуги - настаняване в единична стая - 225 броя обучаеми лица 1 нощувка - 225 нощувки; all inclusive 225 бр. обучаеми -изхранване: 2 обяда, 1 вечеря, 2 бр. кафе паузи) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

По т. 4 - 23 116,21 лева по РОД „Фактура[EИК] от 12.11.2021“, отчетен в бюджетен ред I.1.2 „Разходи за организиране и провеждане на Специализирано обучение за служители от надзорно-охранителния състав по прилагане на международните правни стандарти при третирането на лишените от свобода“, съгласно предоставена количествено-стойностна сметка от изпълнителя (за хотелски услуги - настаняване в единична стая - 225 броя обучаеми лица* 1 нощувка - 225 нощувки; all inclusive 225 бр. обучаеми - изхранване: 2 обяда, 1 вечеря, 2 бр. кафе паузи) по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма;

По т. 7 – общо са посочени 3 878,44 лева по РОД „Друг неприложимо от 30.11.2021“, отчетен в бюджетен ред II.3.1 „Разходи за организация и управление и разходи за информация и комуникация“, по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Във връзка с констатираните в т. 1-6 от настоящото писмо недопустими разходи в размер на 48 480,46 лева, непреки разходи в размер на 3 878,44 лева заявени в ИП не могат да бъдат верифицирани, тъй като със сумата се превишава допустимия размер на непреките разходи определен в т. 14.1 от Насоките за кандидатстване - 8 % от допустимите преки разходи по проекта. От тях се оспорват 3 698,59 лв. представляващи 8% от преките неверифицирани разходи.

При така установената фактическа обстановка, съдът правил следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕСИФ управляващите органи извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане от бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. 2 и 3 от ЗУСЕСИФ ръководител на УО е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира УО, или определено от него лице. Правомощия на ръководител на управляващия орган по ЗУСЕСИФ може да се упражняват и от овластено от него лице. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № Р-16/01.02.2022 г. на Министър – председателя на Република България. Оспореният акт отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същият е издаден в

законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. Противно на твърденията на жалбоподателя, мотивите са достатъчно изчерпателни.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. В изпълнение на задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, административният орган е издал процесното писмо след изясняване на всички относими факти, като служебно е събрал необходимите доказателства.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Според чл. 59, ал. 1 ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. Следователно разпоредбите, които регламентират условията за допустимост, представляващи правно основание за верифициране или отказ от верифициране на разходи, се съдържат в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ.

Съгласно чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Чл. 63, ал. 1 от закона предвижда, че Управляващият орган може да изисква

допълнително представяне на документи във връзка с искания за междинни и окончателни плащания, както и на разяснения от бенефициента, когато: 1. сума, включена в искането за плащане, не е дължима; 2. не са предоставени заверени фактури и/или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, или други изискуеми документи, доказващи извършване на дейностите в съответствие с условията за допустимост по раздел I; 3. има съмнение за нередност, отнасяща се до съответните разходи; 4. представените документи за физическия и финансов напредък на проекта са некоректно попълнени или не съдържат цялата задължителна информация.

За да не верифицира сумата от 46 232,42 лв., включена в искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021 г. по т. 1, 4 и по т.7 от акта за сумата от 3 698,59 лв., представляваща 8% от преките неверифицирани разходи по Административен договор BG05SFOP001-2.019-0054-C01 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, УО се е мотивирал с липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ условия - разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. След предоставена възможност за предоставяне на съответните доказателства се установява, че „Еврика ЗМ“ ЕООД не притежава необходимата регистрация (годност за упражняване на професионална дейност), регламентирана в чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма за извършване на дейности, попадащи в обхвата на чл. 3, ал.1, т.1 от Закона за туризма, във връзка с т. 59, т. 60, т. 61 и т. 62, за предоставяне на услуги попадащи в т. 69 и т. 70 от Допълнителни разпоредби от Закона за туризма. Тази констатация не се оспорва от жалбоподателя. Твърденията му са, че от действащото законодателство не следва, че „Еврика ЗМ“ ЕООД следва да бъде регистрирано в Регистъра на регистрираните туроператори и туристически агенти.

Според разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т.4 от ЗУСЕСИФ разходите се считат за недопустими, ако не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. В случая всяко нарушение на българското законодателство, включващо всички закони и подзаконови нормативни актове, е основание за непризнаване на разходите за допустими.

Част от дейностите предмет на Договор № 6130/22.06.2021 г., сключен между ГДИН, в качеството му на възложител, и „Еврика ЗМ“ ЕООД, в качеството му на изпълнител, касаят осигуряване на настаняване, изхранване и транспорт на участниците в обученията. В случая безспорно е констатирано нарушение на Закона за туризма, тъй като „Е. ЗМ“ - ЕООД не притежава необходимата регистрация (годност за упражняване на професионална дейност), регламентирана в чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма за извършване на дейности, попадащи в обхвата на чл. 3, ал.1, т.1 от Закона за туризма, във връзка с т. 59, т. 60, т. 61 и т. 62, за предоставяне на услуги попадащи в т. 69 и т. 70 от Допълнителни разпоредби от Закона за туризма. Съгласно чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано лице т.е. е необходимо фирмата, с която се сключва общото споразумение да бъде регистриран туроператор или туристически агент.

Настоящият състав приема, че "Еврика ЗМ" ЕООД е предоставило както основни туристически услуги –настаняване и хранене, кафе паузи, нощувки и др. на ГДИН, така и допълнителни такива. Съгласно легалната дефиниция дадена в § 1, т. 67 от ДР на ЗТ "Туристически пакет" е комбинация най-малко от два различни вида

туристически услуги за целите на едно и също пътуване или ваканция, ако: а) тези услуги са комбинирани от един търговец, включително по искане на или в съответствие с избора на пътуващия преди сключването на общ договор за тези услуги, или б) независимо от това, дали се сключват самостоятелни договори с отделни доставчици за всяка туристическа услуга.

Следователно, правилен е извода на УО, че организирайки обучението на служителите на ГДИН, съгласно сключения договор "Еврика 3М"ЕООД,като изпълнител е предоставила на бенефициента "Туристически пакет" по смисъла на ЗТ. Съгласно §1,т.59 от ДР на ТЗ организирането на туристически пакети,предлагани за продажба, пряко или посредством туристически агент с цел туризъм, отдих, развлечение, бизнес, участие или посещение на прояви и събития с културен и опознавателен характер, на конгресни и делови събития или с друга цел, представлява "туроператорска дейност".Съгласно чл. 61, ал. 2 от ТЗ Туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано по този закон лице.След като "ЕВРИКА 3М" ЕООД няма регистрация като туроператор по ЗТ извършената от него туроператорска дейност е в нарушение на ЗТ,респективно разходите за тази услуга се явяват недопустими по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ.Тъй като са недопустими, те не могат да бъдат верифицирани на основание чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ.

С оглед изложеното, актът в оспорената част е правилен и законосъобразен, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, ответникът има право на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, представлявана от Директора И. Й., срещу отказ от верификация обективиран в писмо с изх. № 02.50-6/18.03.2022 г. на Ръководителят на УО на ОП "Добро управление", в частта му с която е отказана верификация на сумата в размер на 46 232,42 лв., включена в искане за окончателно плащане № 2 от 30.11.2021 г. по т. 1, 4 и по т. 7 от акта за сумата от 3 698,59 лв., представляваща 8% от преките неверифицирани разходи по проекта, по Административен договор BG05SFOP001-2.019-0054-C01 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативна програма "Добро управление"

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Министерски съвет сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: